

hende, da hun kom ind, og han vilde derfor i Begyndelsen slet ikke se til den Side, hvor hun var.

Imidlertid blev der ved at strømme Gæster ind fra den store Forhal, hvor Stuepiger og Lejetjenere havde travlt med at hjælpe Folk af med Overtøjet. Vogn efter Vogn kørte op for den tæppebelagte Trappe, mens der ude paa Strandvejen dannede sig en lang Række af Herskabsekvipager og Hyrevogne, som Skridt for Skridt og under uendelige Standsninger bevægede sig fremad mod Villaen.

Der var tilsidst samlet henved et Hundrede Mennesker i Havesalen og de to tilstødende Kabinetter.

Det var naturligvis særlig Finansverdenen, der var repræsenteret, hvad man ogsaa nok kunde se paa Værdien af Damernes Kjoler og Smykker; men forresten saaes der baade Universitetsprofessorer, Læger, Kunstnere og Skribenter. I Selskabets Holdning og Tøne ligesom i Snittet paa Damernes Dragter sporedes tydeligt Paavirkning af evropæisk Formodsfrihed. Størsteparten af de ganske unge Damer mødte helt balklædte, fordi de vidste, at der skulde danses; men ogsaa adskillige af de ældre, navnlig blandt de jødiske Damer, havde uden Sky ladet Skrædderinden afsløre saa meget af deres Skønhed, som Lejligheden og Øjeblikkets Mode tilstod.

Af det forulykkede Frihavns-Konsortium, hvis Medlemmer alle var bleven indbudt, havde de fleste sendt Afbud, hvad Ivan efter Gaarsdagens Begivenhed kun havde ventet. Alene den „forhenværende Proprietær“, Hr. Nørrehave, havde givet Møde, og hans landlige Skikkelse med den store Guldhalskæde og de dobbeltsaaledede Støvler vakte en vis Opsigt i den elegante Forsamling.

Ivan, der tilfældig havde set ham komme kørende i en Droske sammen med den københavns-